

Oktober 2022
Jaargang 11, nr 4

Schrijfglossy

Zinexpres

In dit nummer:

Column schrijven

Ingezonden columns van klanten

Schrijfoopdrachten

Vooraf

Twee dagen later dan gepland, klik ik eindelijk op verzenden om dit nummer van de Schrijfglossy bij de abonnees terecht te laten komen. Accepteren dat het niet sneller lukt; het is een vorm van lief zijn voor mezelf. Als het niet gaat zoals het moet, dan moet het maar zoals het gaat. Het was overigens geen straf om aan dit nummer te werken. Blij verrast was ik met de vele ingezonden columns, allemaal van deelnemers aan het Schrijfcafé. De opzet ervan hebben ze tijdens het Schrijfcafé geschreven en vervolgens hebben ze de columns thuis verder afgemaakt. Allemaal vanuit het hart geschreven teksten die ik uiteraard mooi tot hun recht wilde laten komen.

Met de schrijfofdracht op pagina vier lukt het jou misschien ook wel om een column te schrijven.

Veel lees- en schrijfplezier!

Corrie Gramser
zinexpres@gmail.com

Inhoud

2 - Vooraf / Inhoud

3 - Schrijfcafé - Column Schrijven

4 - Schrijfofdracht - 'Column'

Coverfoto 'Kika en Babe'
Fotograaf: Ellen Scholten.

5 - 13 Acht columns uit het Schrijfcafé

14 - Schrijfofdracht 'Story cubes'

15 - Agenda Zinexpres

16 - Vlindervrij - van conceptie tot publicatie

17 - Schrijfofdracht 'Die arme boom'

18 - Podium voor schrijfsels van klanten

Wil je de volgende Schrijfglossy die elke twee maanden uitkomt direct in je mailbox ontvangen? Schrijf je dan in als abonnee!

Schrijfcafé

Column schrijven

et Schrijfcafé van september stond in het teken van columns schrijven. Het leverde een kleurrijk palet aan verhalen op.

Columns in 'Schrijfcafé-jasje'

'Ik wil zo graag eens leren hoe je een column schrijft', was de vraag van een deelnemer van het eerste uur. Het is fijn om gehoor te geven aan wensen van deelnemers, dus stond het een paar maanden later op het programma. Uitleggen hoe je een column schrijft voelt al gauw als lesgeven, maar het Schrijfcafé is geen cursus of workshop. Het was dan ook een uitdaging het aan te passen aan de stijl van het Schrijfcafé; luchtig en ongedwongen.

Lijstjes

We starten met het maken van lijstjes. Over dingen die je deze week hebt meegemaakt, dingen waar je de laatste tijd aan ergert en een lijstje met hobby's, activiteiten en liefhebberijen waar je helemaal los op kunt gaan. We lichten er eentje toe met een paar regels tekst en lezen die aan elkaar voor.

De boodschap/ interview

Na een korte uitleg over het doel van columns kiest iedereen een onderwerp uit één van de lijstjes. We denken na over de boodschap die we

over willen brengen en iedereen vat deze rode draad in één zin samen. Wat wil je zeggen? De groep splitst zich op in duo's. Ieder krijgt de tijd om zijn boodschap voor te lezen en toe te lichten. Dan mag de ander hem vragen stellen om het onderwerp duidelijker te krijgen. Er komen geanimeerde gesprekken op gang die met tegenzin worden afgerond.

Structuur

Om met de weinige woorden van een column (120-400 woorden) je punt te maken, zul je snel tot de kern moeten komen. Dit gaat makkelijker als je gebruik maakt van een structuur. We stoeien een tijdje met 'de eerste zin'. Maken een schets van 'begin-midden-eind' en de 'uitsmijter'. Dan schrijft iedereen een eerste ruwe versie. Het is muisstil als er geschreven wordt, iedereen is verdiept in zijn eigen onderwerp.

Eindresultaat

Bijna alle deelnemers durven het aan om de eerste opzet aan de anderen voor te lezen. Het zijn hele uiteenlopende onderwerpen, maar allemaal met passie geschreven. Wie dat wil mag de column thuis verder af maken en opsturen als kopij voor de Schrijfglossy. Het resultaat is in dit nummer te lezen!

Zo werkt het Schrijfcafé

Tijdens het Schrijfcafé krijg je creatieve schrijfoopdrachten aangeboden, met de bedoeling jou als deelnemer te prikkelen om te gaan schrijven. Het gaat daarbij niet om hoe goed je

schrijft, maar dat je schrijft. Om deel te nemen aan het Schrijfcafé hoef je geen lid te zijn. Elke bijeenkomst staat op zichzelf en kun je los volgen. [Lees meer over het Schrijfcafé op de website.](#)

Schrijfoopdracht 'Column'

- 1. Bedenk een onderwerp** Haak in op de actualiteit. Het kunnen dagelijkse ergernissen zijn, maar ook zaken uit de actualiteit of politiek. Vrijwel alles wat er in je omgeving gebeurt, komt in aanmerking.
- 2. De boodschap/ rode draad** Bedenk wat je in de column wilt zeggen, wat je 'boodschap' is. Dit is de rode draad van je column. Formuleer voor jezelf in één zin wat je wilt zeggen.
- 3. Vrij schrijven** Schrijf eventueel eerst een minuut of 10 vrijuit, zonder censuur een stukje tekst over je boodschap. Wat je ervan weet, waar je je aan ergert, hoe het op te lossen is, enzovoort.
- 4. De eerste zin** Een column moet scherp beginnen, val met de deur in huis, daarmee trek je de lezer de tekst in. Begin bijvoorbeeld met een concrete situatie, een afwijkende mening, een onverwacht feit. In die zin vooral niet samenvatten waar de column over gaat.
- 5. Begin – midden – eind** Een hulpmiddel bij compact schrijven is om de structuur begin-midden-eind aan te houden. 'Schets' eerst in kernwoorden hoe de structuur eruit gaat zien.
 - a. Begin** Eerst de startzin met aansluitend een prikkelende opening. Hiermee haal je de lezer binnen, geef je een indruk waar het over gaat.
 - b. Midden** Het middenstuk is de uitgewerkte kerngedachte, daarin werk je toe naar de conclusie. Let op dat je niet al te veel weggeeft, dat zou de spanning eraf nemen.
 - c. Eind** Eindig in stijl met een verrassende wending, een uitsmijter of een verwijzing naar waar je mee begon. Zorg dat de lezer 'ergens nog iets moet': Laat bijvoorbeeld een onbeantwoorde vraag of knagend gevoel achter. De laatste zin is de echte uitsmijter: het is de zin waarmee je je doelpunt maakt en is daarom net zo belangrijk als de eerste zin.
- 6. De eerste versie** Schrijf nu de eerste versie van je column. Wees niet te kritisch, je kunt er nog volop aan schaven.
- 7. Herschrijven** Laat je tekst een tijdje liggen. Lees hem opnieuw en schrap dan 50-100 overbodige woorden. Lees hem daarna nog eens door: Staat er nog steeds wat er moet staan? Hardop voorlezen werkt daarbij heel goed.
- 8. Titel** Bedenk een opvallende titel die de lezer overhaalt om jouw column te lezen.

Snuffelen met hond

Column

Foto Bobbie in bos door Corrie

Als ik 's ochtends wakker wordt, is er één ding dat ik zeker weet. Ik ga met de hond wandelen.

Eenmaal in het bos weet Diesel ook direct zeker wat hij gaat doen: plassen, poepen en snuffelen, heel veel snuffelen. Ik snuffel niet, maar kijk naar de bomen, luister naar de vogels en laat mijn gedachten gaan. Het zijn serieuze gedachten. Ik denk over de wereldproblemen en wat er moet gebeuren om ze op te lossen.

Dan kom ik een andere hondenwandelaar tegen. Onze honden ruiken enthousiast aan elkaars achterste. De baasjes groeten elkaar beleefd, ternauwernood even aan onze gedachten ontsnappend. In gedachten verzonken lopen we verder.

De kans is groot dat de hondenwandelaars die ik tegenkom over dezelfde problemen nadenken als ik. De kans is nog groter dat hun oplossingen verschillen van de mijne. De kans is ook groot dat we allemaal vinden dat onze oplossingen de beste zijn. Een bos vol mensen die zichzelf te slim vinden om alleen maar te snuffelen en rond te kijken, maar te dom zijn om de wereldproblemen helemaal te begrijpen en oplossingen te vinden waarin iedereen zich kan vinden.

Misschien moeten de baasjes meer snuffelen. En dan niet aan elkaars achterste, maar aan de oplossingen van anderen of, beter nog, aan hun eigen beperkingen.

- Fred Woudenberg -

De maatschappij, dat ben ik

Column

Foto door [Rodolpho Zanardo](#)

Met angst en beven kijk ik naar de komende winter. Niet zozeer voor mezelf, maar voor al die minimumloon verdieners en alleengaanden met of zonder kinderen die nu al niet de eindjes aan elkaar kunnen knopen. Erover nadenkende besef ik ook dat ik kritiek heb.

Niet op die harde werker die dat minimumloon verdient. Mijn kritiek gaat naar, zoals ik ze noem, de kantjes-ervan-af-lopers, de steuntrekkers, de klagers. Mijn moeder zei vroeger: 'Klagers geen nood'. Het gaat over de mens die je niet hoort, die naar de buitenwereld nog steeds laat zien: Ik kan het en thuis zilte tranen laat. Met hen heb ik meer dan te doen.

Het is ook makkelijk om naar de politiek te wijzen dat het hun schuld is, maar hoe richten we die vinger en daarmee de blik weer naar onszelf? Waar ben ik mijn medemens uit het oog verloren? Wat had ik kunnen doen? Kan ik er überhaupt iets aan doen?

De saamhorigheid, weten wie je burens zijn... Nieuwsgierig naar en interesse in de anderstaligen? De mensen die in achterstandswijken wonen, in slecht geïsoleerde huizen met huisbazen die weinig tot niets ondernemen om te verduurzamen. Wat doe ik behalve me er druk over maken?

En u, wat doet u?

- Ellen Scholten -

Geschikt voor arbeid?

Column

Foto door [Arina Krasnikova](#) via [Pexels](#)

Na de langdurige revalidatie na mijn auto-ongeluk wilde ik graag weer werken. Kon ik dat wel aan? Op naar de keuringsarts!
Dat was een teleurstellend onderzoek. Hij onderzocht mij nauwelijks. Later hoorde ik dat hij dat ook niet mocht. Dus daarom een mondeling onderzoek. Hij vroeg wat ik zoal kon en niet kon. Ik kon alles, mits niet langer dan 10 minuten achter elkaar. Ja, een werkgever ziet je aankomen: waar kan ik even gaan liggen? Sommige vragen waren curieus: kunt u in een natte/ lawaaierige/ koude ruimte werken? Ik dacht van niet. Wat is uw beroep, wat voor werk deed u voor uw ongeluk? Ik ben energetisch therapeute. Hij keek verbouwereerd en vroeg: wat is dat? Na mijn uitleg, hij vond het nogal zweverig, behalve het massagegedeelte, zei hij dat hij daarvoor geen baan kon bedenken. Toen vroeg hij wat zijn uw hobby's? Ik somde op: slapen, lezen, eten, wandelen en schrijven. Hij klaarde op en riep enthousiast Eureka: u kunt columns schrijven voor de Volkskrant! Ik schoot in de lach en zei: graag, kunt u mij dan aanbevelen? Na enkele weken ontving ik de uitslag van het onderzoek: 80-100% arbeidsongeschikt!

- Marlou Duiven -

Overdenking vanuit de ruimte,

Foto door Thirdman

maar met de voeten in de klei.

Column

ij valt steeds meer op dat alles zo vanzelfsprekend wordt gevonden en vervolgens vaak leidt tot ontevredenheid. Was dat altijd al zo door de eeuwen heen, of is dat een aspect van het langer leven? (het ouder worden in de volksmond)

Om me er écht een mening over te vormen vind ik moeilijk, omdat mensen en situaties zóveel kanten hebben dat ik er soms duizelig van word. Een zendeling wil ik niet worden, mensen terechtwijzen ook niet. Me te veel ergeren heeft geen zin. Dat is verkeerde energie, heb ik gemerkt. Misschien is het daarom beter het alleen maar op te merken, me erover verwonderen en vervolgens afstand te nemen, zoals een ruimtevaarder die de aarde ziet als een stipje in de ruimte waarop alles zich afspeelt.

- Mieke -

Zware winter

Column

Te weinig huizen, personeelstekorten, dure benzine, gepeperde energierekeningen, de inflatie is in decennia niet zo hoog geweest, het klimaat blijft maar opwarmen en de valse wolfspin heeft zich in Nederland gevestigd. Kortom, we gaan een zware winter tegemoet.

De vrouw bij de bakker weet het zeker.

Ze gebaart driftig en wappert met haar lange, professioneel gelakte gelnagels. Ze heeft zojuist bij de Albert Heijn al wéér een dubbeltje meer voor de melk moeten betalen. En dat terwijl die asielzoekers alles maar voor niets krijgen. Zij redt het niet meer als alleenstaande oudere. En het Kabinet doet er niets aan. Rutte blijft gewoon zitten, terwijl het zijn schuld is. En die van Kaag. Alles doen ze voor gelukszoekers die zomaar hierheen komen. Je mag het niet zeggen, maar het is gewoon zo. Laten ze maar eens iets voor de eigen burgers doen.

Stampvoetend op haar zichtbaar nieuwe Uggs loopt de vrouw de winkel uit.

Als ik buiten kom met mijn brood, staat ze bij haar fiets. Ze richt haar tirade nu op mij. "Ik red het niet meer als alleenstaande oudere. Ik kan gewoon niet meer rondkomen. Het is schandalig." Ze stopt het zakje met luxe broodjes in de tas van haar elektrische fiets, stapt op en fietst weg.

Ja, die gaat een zware winter tegemoet.

- Janneke de Groot -

Huiswerk

Column

Foto door [cottonbro](#)

oogste tijd voor pianoles. Toen er een nieuwe harppiano in huis kwam, zocht ik iemand die mij les wilde geven. De tijd van jammen op de oude kroegpiano was voorbij.

Op Nextdoor werd PIANOLESSEN VOOR ALLE LEEFTIJDEN aangeboden:

“Ik ben Marianna. Ik ben afgestudeerd aan het Conservatorium ‘Master in instrumentale muziekpedagogiek’ (solist-pianist, vocalist, muzikale pedagoog, concertmeester). Ik spreek: Nederlands, Engels, Russisch. Lessen worden bij mij thuis gegeven.”

Les krijgen van een piano solist met zo’n achtergrond leek me nogal hoog gegrepen. Behalve wat vingeroefeningen en wat gejam had ik weinig ervaring met muziek maken. Maar omdat er expliciet VOOR ALLE LEEFTIJDEN stond, heb ik een kennismakingsafspraak gemaakt.

De vrouw die opendeed kwam me verrassend jong voor - voor een concertmeester. Ze leek twintig maar bleek tweeëndertig. Marianna komt uit Armenië. Al op zesjarige leeftijd studeerde ze zes uur per dag piano. ‘Bij een heel strenge pianolerares.’

‘Zes uur? Moest dat van je ouders?’

‘Nee, hoor. Dat wilde ik zelf. Mijn ouders waren juist bezorgd over mijn fanatisme. Ze hebben me later wel gesteund en aangemoedigd in mijn carrière.’

Na de muziekschool en het conservatorium heeft ze als concertpianiste op podia gestaan in Jerevan,

Moskou en Tbilisi. Een paar jaar geleden is ze in Nederland komen wonen bij haar echtgenoot, een advocaat in vreemdelingenrecht. In Nederland kwam weinig van muziek maken. Ze was druk met de opvoeding van haar kinderen en met het lesgeven aan voornamelijk Russische en Oekraïense leerlingen. Ik ben haar eerste oudere leerling. Ze waarschuwt me: ze doet niet aan populaire muziek. En ik zal echt noten moeten leren lezen.

Het klikte meteen tussen ons. Maar al snel speelde mijn oude aversie tegen huiswerk op. Het stukje wat ik voorbereid had en wat thuis nog redelijk had geklonken, kwam mijn vingers niet meer uit. Ik maakte dezelfde fouten als de week eerder. En moest me alwéér laten uitleggen wat drie weken daarvoor uittentreuren was behandeld. Ik schaamde me voor mijn gestuntel.

Daar zat ze niet zo mee. Ze bleek ze een toonbeeld van geduld. Na elke les vertrok ik met het stellige voornemen om zeker een paar uur per dag serieus te oefenen. Want dat was ik wel verplicht aan deze concertpianiste die een rijk muziekleven in Armenië had achtergelaten.

‘Ach,’ relativeerde ze: ‘Het lesgeven aan kleine kinderen die het liefst alleen spelletjes willen doen, is veel moeilijker voor me.’

- FzM -

Foto door [cottonbro](#)

Hoe blijf ik verbonden met mezelf

Column

Foto door [cottonbro](#)

W

at hebben we het allemaal toch druk. Druk met werk, sport, mobiel, tv. kijken, media, sociale contacten, plannen maken, cursussen volgen.

Hierdoor: Te druk om indrukken te verwerken. Te druk ouderen een bezoekje te brengen. Te druk indrukken, gedachten, gevoelens op een rijtje te zetten. Te druk om boodschappen te doen. Te druk om goed te luisteren en door te vragen.

Is het dan gek, dat steeds meer mensen sneller geïrriteerd raken, een kort lontje hebben, een burn-out krijgen, harder gaan rijden, zich niet meer verbonden voelen, eenzaam voelen. Dit is een vorm van je laten leven, die heel gemakkelijk ontaardt in vervreemden van jezelf en dus ook van anderen. Want eigenlijk heb je geen tijd om je serieus in jezelf en die ander te verdiepen. We jagen onszelf als het ware op. Hoe kan je jezelf van die drukte ontdoen?

Misschien kan het helpen jezelf af te vragen waaruit die behoefte van alsmaar bezig zijn voortkomt. Jezelf van drukte ontdoen kan helpen om met jezelf verbonden te blijven en meer ontspannen te leven.

- AWT - 12 oktober 2022

Paard als spiegel

Column

Foto Beeld in Gulpen door Corrie

et paard wordt onrustig, hinnikt, trekt aan zijn halster en richt zich hoog op. Hij torent opeens nog indrukwekkender boven mij uit. Hij wil terug naar de kudde en zijn drang is zo groot dat ik bij mezelf paniek op voel komen.

Wat zijn de signalen die ik afgeef, wat is het dat het paard oppikt? Paarden verstaan de kunst om de kleinste dingen op te merken, iets wat als prooidier van levensbelang is. Ze communiceren met elkaar via een draaiend oor, een trilling in de bilstreek of een ander nauwelijks zichtbaar signaal.

Aan de reacties van een paard kun je ook zien hoe het met jou gaat, het zijn net spiegels. Door mijn wandelingen met het paard ben ik anders naar mezelf gaan kijken. Ik heb het gevoel dat hij door het laag je vernis heen kijkt als ik niet mijn echte zelf ben. Voel ik me zwak dan neemt het paard de leiding over. Doen alsof ik me sterk voel, helpt niet.

Opnieuw richt hij zich hoog op. Als ik nu toegeef en omdraai zal hij me de hele weg terug naar de stal meesleuren. Die honderden kilo's hou ik niet tegen. Ik spreek mezelf toe dat het gevaarlijk is voor ons allebei als ik mijn angst de overhand laat krijgen. Ik vind de kracht om mijn paniek niet alleen te verbergen, maar te overwinnen. Ik moet de sterkste zijn, de leider. Het paard draait nog een paar rondjes, hinnikt nog een keer in hard protest en loopt dan opeens vol overgave met me mee.

- Corrie -

Lekker schrijven

Schrijfo opdracht 'Story cubes'

Een erg leuk schrijfspel dat ik lang geleden ontdekte tijdens één van de sessies van 'Boek & Schrijf' bij boekhandel Voorhoeve zijn de 'Story cubes'. Het zijn sets van negen dobbelstenen met

pictogrammen. Er zit een boekje bij met manieren waarop je ze in kunt zetten bij het schrijven. In onderstaande schrijfo opdracht staat een opdracht in de stijl van de columns, namelijk op basis van de structuur 'begin-midden-eind'. Veel schrijfplezier!

Schrijfo opdracht 'STORY CUBES'

1. Kies van de foto hierboven één zichtbaar pictogram uit dat je inspireert om te schrijven. Zet een timer op 5 minuten en maak een **begin** van een tekst. waarin het pictogram voorkomt.
2. Als de tijd om is, kies je een 2e pictogram uit. Zet de timer weer op 5 minuten. Je gaat nu het **midden** van je verhaal schrijven en integreert dit nieuwe pictogram erin.
3. Aan het eind van de 5 minuten kies je een 3e pictogram. Zet de timer weer op 5 minuten en schrijf het verhaal naar een **eind**. Zorg dat ook nu het 3e pictogram daarin voorkomt.

AGENDA

Kijk voor informatie over onderstaande activiteiten op www.zinexpres.nl. Daar is nog veel meer leuks te vinden.

NOVEMBER			
Datum	Tijd	Activiteit	Locatie
Dinsdag 15/11	19.30-21.30	<u>Schrijfcafé Kortenhoef</u>	De Oude School - Kortenhoef Kortenhoefsedijk 145
Woensdag 16/11	14.00-16.00	<u>Schrijfcafé Soest</u>	Vereniging Artishock - Soest Steenhoffstraat 46A
Zaterdag 19/11	10.00-12.00	<u>Schrijfcafé Hilversum</u>	Centrum Viore - Hilversum Oosterengweg 44
DECEMBER			
Zaterdag 17/12	10.00-12.00	<u>Schrijfcafé Hilversum</u>	Centrum Viore - Hilversum Oosterengweg 44
Dinsdag 20/12	19.30-21.30	<u>Schrijfcafé Kortenhoef</u>	De Oude School - Kortenhoef Kortenhoefsedijk 145
Woensdag 21/12	14.00-16.00	<u>Schrijfcafé Soest</u>	Vereniging Artishock - Soest Steenhoffstraat 46A
Donderdag 22/12		De nieuwe <u>Schrijfglossy</u> komt uit. Wil je ook iets plaatsen in het online tijdschrift? <u>Neem dan contact op.</u>	
JANUARI			
Dinsdag 17/1	19.30-21.30	<u>Schrijfcafé Kortenhoef</u>	De Oude School - Kortenhoef Kortenhoefsedijk 145
Woensdag 18/1	14.00-16.00	<u>Schrijfcafé Soest</u>	Vereniging Artishock - Soest Steenhoffstraat 46A
Zaterdag 21/1	10.00-12.00	<u>Schrijfcafé Hilversum</u>	Centrum Viore - Hilversum Oosterengweg 44

Soms even niet

De roman 'Vlindervrij' van conceptie tot publicatie

Soms zit schrijven er gewoon even niet in... In deze vaste rubriek van de Schrijfglossy over het schrijfproces van 'Vlindervrij' daarom dit keer aandacht voor de keren dat schrijven even niet kan of lukt.

Agatha Christie heeft 66 detectives geschreven. Danielle Steel schreef al meer dan 120 romantische boeken. En Saskia Noort, nota bene twee jaar jonger dan ik, blijft aan de lopende band thrillers produceren en succesvol publiceren. Waarom lukt mij dat nou niet?

Strijd om de tijd

Schrijven van romans is niet mijn belangrijkste bron van inkomen. Daardoor zal het schrijven ervan altijd een strijd moeten voeren met andere activiteiten. Vakantie, een nieuwe baan, zorgtaken, Schrijfcafé's organiseren en ook regelmatig iets anders willen doen dan werken. Het gaat allemaal ten koste van de schrijftijd.

Writers block

Als ik er dan eindelijk tijd voor heb of maak en ervoor ga zitten, dan wil dat niet zeggen dat het ook daadwerkelijk lukt. Iedereen kent de term 'writers block' wel.

Procrastinatie

En eerlijk is eerlijk... uitstelgedrag is ook mij niet vreemd. Als kind al deed ik mijn huiswerk vaak

Foto door Pixabay

pas op de avond voordat het klaar moest zijn. Dan zat ik er soms het hele weekend tegenaan te hikken. Nu is er geen docent die van mij verwacht dat er iets af is. Dan is het 'nog even dit, nog even dat' en voordat ik het in de gaten heb is de dag alweer voorbij...

Lekker schrijven

Schrijfofdracht 'Die arme boom'

an de zomer waren we op vakantie in het heuvelachtige deel van Limburg. Wat een prachtig gebied is dat! We hebben er veel gewandeld. Tijdens een van die wandelingen zag ik op een boom een grote E en een hartje staan. Het is toevallig de eerste letter van de voornaam van mijn man. Die markering moest ik natuurlijk op de foto zetten.

Zelf heb ik nooit iets in een boom gekerfd. Als kind werd mij dat verboden, want het was slecht voor de boom. Fantaseren over wat ik had willen krassen kan natuurlijk nog steeds...

Schrijfofdracht 'DIE ARME BOOM'

Heb jij weleens iets in de bast van een boom gekrast? Welke tekst was dat en waarom? Of heeft iemand die jou liefhad jullie namen misschien met een hartje en een pijl in de bast voor altijd aan elkaar verbonden? Wie was dat en is de liefde blijven bestaan?

En als je dat nog nooit hebt gedaan, wat had je dan graag in de bast van een boom willen vereeuwigen, toen of nu?

Zet een timer op een kwartier en schrijf erover.

PODIUM

Voor schrijfsels
van klanten

Zomer 2022

Tuinvakantie. De mooie dagen rijgen aaneen. Juni, juli en augustus breng ik door in de achtertuin. In de derde week van juni blijkt één van de hennen een ei uitgebroed te hebben. Ik had niet zoveel vertrouwen in de dekkingsgraad van onze haan, maar zie... een kuiken. De eerste

Foto door Ellen Scholten

week zaten moeder en kind in het nachthok. Aan behoeftes als voer en water werd twee, soms wel driemaal daags door mij voldaan. Na die eerste week werden de eerste stapjes in de tuin gemaakt. Ik maakte me zorgen over zowel onze eigen, als de buurkatten. Ook voor de vogels vreesde ik met zo'n piepkuiken. Moeder, maar ook vader en tante deden mee in de bescherming. Ik genoot van alle geluiden die gemaakt werden. Enorme onraad, slechts een beetje op je qui-vive zijn, ik leerde alle geluiden onderscheiden. Ik zag het instinct van onze eigen katten op het moment dat ze het kuiken in hun vizier kregen. Onmiddellijk namen ze een jachthouding aan, klaar om aan te vallen, om te spelen, ik vond het vreselijk om te zien. Tot die namiddag dat ik moeder hen een kauw zag grijpen. De kauw was al een tijdje aan het dreigen geweest en ineens, schoot moeders naar voren, greep de kauw in de nek, sloeg hem op zijn rug, sprong bovenop zijn buik, beukte onder luid gekakel een aantal malen hard op die buik en liet toen los. De kauw, nog ontdaan door wat hem overkomen was, hipte zich op zijn poten en vloog bijna tegen mijn hoofd. Ik stond verbijsterd en met bewondering toe te kijken. Zo gaat dat dus, die bescherming. Vanaf dat moment was er enkel nog het genieten in de lommerrijke tuin met het gemonkel van de kippen.

- Ellen Scholten -